

[Lysholm Christensen]

Da man for måske et par år siden stillede et spørgsmål til boligministeren om, hvor store tab kreditforeningerne havde haft på denne sektor, fik man det svar, at det var meget små tab – ja, der var endda et par store kreditforeninger, som slet ikke kunne påvise tab.

Spørgsmålet er, om man kan holde kunder i butikken, for at sige det på den måde; altså er der elever i en skole af disse kategorier, er der heller ikke fare for, at den lukker. Og dette med kunder i butikken afhænger igen af, at der er rimeligt statstilskud, men som det ser ud i øjeblikket, er det på et rimeligt niveau.

Jeg mener ikke, risikoen er særlig stor, og derfor er det slet ikke sikkert, at garantien fra statens side vil komme i anvendelse.

Men nu forsøger vi os med dette her og håber, det kan sætte noget i gang.

Jeg må udtrykke lidt overraskelse over, at Venstres ordfører sagde nej til forslaget. Jeg deler Venstres ordførers synspunkt om, at det var mere ønskeligt, at vi fik et normaliseret udlånsmarked på realkreditområdet. Det var mere naturligt, at det blev reguleret efter almindeligt udbud og efterspørgsel. Men når vi nu er kørt fast med långivning på et konkret område, forstår jeg ikke, at Venstres ordfører ikke kan tilslutte sig dette forslag, som jo trods alt kun skal virke nogle få år, før loven skal tages op til revision. Jeg må derfor udtrykke min overraskelse over, at lovforslaget ikke fik støtte fra den side.

Men fra Kristeligt Folkepartis side mangler det ikke på tilslutning.

Boligministeren (A.O. Andersen, fg.):

Det blev jo på mange måder en interessant fortsættelse af den diskussion om markedskræfternes funktion, der begyndte under debatten om det forrige lovforslag.

Jeg synes, der er grund til at takke Det Konservative Folkepartis ordfører for forståelsen af, at man en gang imellem må understøtte markedskræfterne og give dem det lille ekstra skub, som hr. Lysholm Christensen sagde i sit indlæg, for at få virkningen til at brede sig derhen, hvor man gerne vil have det.

Derudover synes jeg, der var en overordentlig interessant forskel imellem Det konservative Folkepartis holdning og Venstres holdning, hvor man fra Det Konservative Folkeparti ved fru Pernille Sams gav udtryk for en forståelse

for i hvert fald skolebyggeriet – når man diskuterer det, tror jeg også, man vil erkende, at forsøgene trænger til det – mens fru Bodil Thrane jo udtrykte klar erkendelse af problemerne.

Vi kender jo alle Venstres historiske forbindelse til de frie skoler og hele den åndsfrihedsholdning, der knytter sig dertil.

Jeg kan ikke lade være at undre mig over, om det sammen med andre tildragelser på det seneste, f.eks. den tidligere skatteministers forfattervirksomhed, er et tegn på, at Venstre er ved at forlade sin arvede liberale holdning til fordel for en økonomisk liberalisme af ideologisk art.

Det ville ikke være nogen god udvikling efter mit skøn, men er det måske efter Venstres. Det skal jeg ikke blande mig i.

Hvad angår fru Kirsten Jacobsens betænkeligheder ved at komme ind i en grå zone, synes jeg, at fru Kirsten Jacobsen har forsømt at læse et par centrale ord umiddelbart før det afsnit i lovforslaget, som der blev henvist til, nemlig at projektet forinden er godkendt af boligministeren som indeholdende forsøg i væsentligt omfang – og så kommer de ting, fru Kirsten Jacobsen refererede til. Det vil sige, det skal være forsøg, der er godkendt af boligministeren som værende væsentlige for udviklingen på området.

Om det så også kan medføre, at det specielt bliver til glæde for de femten nordjyske kommuner, er et andet spørgsmål. Den landsdel, som både fru Kirsten Jacobsen og jeg kender så godt, rummer jo, uanset eller måske fordi fru Kirsten Jacobsen er flyttet dertil og jeg er flyttet derfra, megen initiativ- og iderigdom, så det er da bestemt sandsynligt, at man dér vil forstå at udnytte den lovgivning, men hvis der gennemføres forsøg i væsentligt omfang, så det opfylder lovens intention – det tror jeg også fru Kirsten Jacobsen vil være enig med mig i – er det da ikke diskriminerende i sig selv, at det er placeret i det nordjyske.

Men ellers tak for en god modtagelse. Så må vi jo håbe, at udvalgsbehandlingen sætter tingene på plads.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Jeg vil gerne fra denne talerstol understrege, at Venstre hverken har forladt sin politik eller sine rødder, at de bekymringer, jeg gav udtryk